

men jeg kan ikke komme bort fra den Tro, at ogsaa den Omstændighed, at Erklæringen af 9. Juli blev stillet paa Skruer, har vakt Mistvivl og Mistillid. Folk, som gider læse, for at bruge Bankdirektør Ussings Udtryk, maatte sige: Hvorfor staar der ikke rent ud: Bankinspektørens Opgørelse, men den af ham foretagne „Gennemgang af Engagementerne“ — det er ogsaa en Snildhed. I det ene Tilfælde hedder det, at Landmandsbanken har *selv* foretaget en Undersøgelse af hele sin Status, i det andet Tilfælde tales der om en Gennemgang af Bankens Engagementer. Man siger til sig selv: Er der Forskel paa dette? Hvorfor tales der i det ene Øjeblik om det ene og i det næste Øjeblik om det andet? Hvorfor siges der blot om den sidste, at den er „afsluttet“? Det er en ganske underordnet og ligegyldig Bemærkning, naar den ikke er indført med Hensigt, hvad den højtærede Handelsminister nu oplyste, at den ikke er, men man havde været træt. Det er i og for sig underligt, at man, naar man er træt om Aftenen, skriver mere end nødvendigt, jeg vilde i det Tilfælde have skrevet saa lidt som muligt og have undladt at skrive, at Bankinspektøren overhovedet havde foretaget en Undersøgelse. Naar man altsaa ser, at der bruges Udtryk, som er sat saa underligt paa Skruer, som kan vække Tvivl og gøres til Genstand for forskellige Fortolkninger, og som den forstandige Læser ikke rigtig kan faa til at passe sammen, saa er det, man begynder at sælge sine Aktier. Andre spørger: Hvorfor falder de Aktier? og saa hører man, at der menes, at der er lidt store Tab. Det var altsaa saaledes, at just under Indtrykket af denne Erklæring fandt Urobacillen efterhaanden bedre og bedre Jordbund.

Jeg maa tillade mig vedblivende at tro, at det ikke er lykkedes Nationalbanken sammen med de to Herrer hin berømte Aften at træffe det rette. Det betyder ingen Mistvivl om de Herreres Motiver, om disse Motivets Højhed og Renhed, heller ikke er jeg noget Øjeblik i Tvivl om, at de i høj Grad har følt deres Ansvar. Men hvad der har forarget mig dybt — og det er blot det, jeg har givet Udtryk —, er den Maade, hvorpaa Bankdirektør Ussing bagefter har omtalt denne Sag, thi han roser sig af, at man har forfulgt Sandheden, og de andre — os andre, kan jeg for saa vidt gerne sige —, som mener, at hvis man overhovedet vilde nævne Bankinspektørens Vurdering, skulde man have gjort opmærksom paa, at den

var forskellig fra Bankens Vurdering, kalder han haanlig for „ædle Sandhedsvidner“. Vi skulde, siger han, altsaa uden Nødvendighed have slaaet hele Foranstaltningen i Stykker for Børsjobbernes Skyld. Det er med andre Ord en høj Ros over, hvor snedigt han har baaret sig ad, og haanligt hæfter han Ordet „ædel“ ved os andre. Og det er en Mand, som i den Grad gør i Ædelhed som netop Bankdirektør Ussing, hvis Rolle netop altid har været at spille — „den ædle Dick“!

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselbanks Forhold m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 5).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Anden Næstformand (Piper): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 4¹⁰ med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Statens Medvirken til en Reorganisation af Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselbank.

2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselbanks Forhold m. m.

Mødet hævet Kl. 4⁵.